



ບົດຮຽນ ໂຮງຮຽນວັນອາທິດ  
ວັນອາທິດທີ 3 ກຸມພາ 2019 (02-03-2019)

ເມື່ອວັດຖຸມີອຳນາດຄວບຄຸມ

ແມ່ນຫຍັງທີ່ປ່າເຖືອນ, ແລະບ້າຄັ້ງທີ່ສຸດທີ່ທ່ານໄດ້ພິຈາລະນາຢາກລອງເບິ່ງ?

**ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ:** ພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ຄວນອອກແນວຄິດແລະການປະຕິບັດຂອງພວກເຮົາ.

**ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:**

ຕ້ອງທຸ່ມເທຢ່າງແທ້ຈິງທີ່ຈະກະທຳໃນສິ່ງທີ່ຄົນບາງຄົນກະທຳ:

- ຂີ້ຮົດຖີບເຖິງດຽວຕລອດລະຍະທາງ ສາມພັນໄມຜ່ານທະວີບອະເມຣິກາ.
- ໄຕ່ພູເຂົາສອງພັນສອງຮ້ອຍໄມເທິງເສັ້ນທາງອັບປາເລຊຽນ (Appalachian Trail).
- ບິນຂຶ້ນໄປເທິງຍອດພູເຂົາເອເວີແຣສຕ໌ 29,029 ພູດ (ຍອດພູທີ່ມາລັຍ ທີ່ສູງທີ່ສຸດໃນໂລກ).

ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາປາດໃຈກັບຄວາມຊຳນານແລະຄວາມອິດທິນຂອງຄົນດັ່ງກ່າວຢູ່ນັ້ນ, ພວກເຮົາຢ່າລືມປັດຈັຍນຶ່ງທີ່ສຳຄັນ: ບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນຈຳນວນນັ້ນໄດ້ເຮັດສຳເຮັດລຳພັງແຕ່ຜູ້ດຽວ. ພຽງແຕ່ຄົນໂງ່ທີ່ສຸດເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະພະຍາຍາມຫຼິ້ນກິລາທີ່ຮຸນແຮງໂດຍບໍ່ມີທີມງານສນັບສນຸນ. ແລະ, ແນ່ນອນ, ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການເຄື່ອງມືພິເສດເພື່ອບັນລຸເຖິງເປົ້າໝາຍເຫຼົ່ານີ້. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ພວກເຮົາກໍບໍ່ໄດ້ປະເຊີນກັບຊີວິດແຕ່ພຽງລຳພັງຄົນດຽວ. ເຖິງແມ່ນພວກເຮົາຈະມີອຸດົມຄະຕິ “ອະເມຣິກາ-ເພິ່ງພາຕິນເອງ”, ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດມຸ່ງໜ້າໄປດ້ວຍຕົນເອງ. ແຕ່ເປັນທີ່ໜ້າເສັງດາຍ, ມີຫຼາຍຄົນໂພດພະຍາຍາມຝ່າຝືນຄວາມທຸກຍາກລຳບາກຂອງຊີວິດໂດຍການເພິ່ງພານ້ຳເຫຼົ້າແລະຢາເສບຕິດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈດັ່ງກ່າວສາມາດນຳໄປສູ່ຄວາມມືນເມົາອັນໂຫດຮ້າຍແລະການເສບຕິດ.

ພຣະເຈົ້າຊົງມີແຜນການທີ່ດີກວ່ານັ້ນ. ເມື່ອພວກເຮົາເພິ່ງພິງໃນພຣະເຈົ້າ - ການຊົງສະຖິດຂອງອົງພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດຢູ່ໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ - ວິຖີຊີວິດທີ່ພວກເຮົາດຳເນີນແມ່ນທັງສອງຄືອຸດົມສົມບູນແລະຂົນຍົນດີອີກພ້ອມ.

ດຳເນີນຊີວິດພາຍໃຕ້ພຣະອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນການປະຈົນພັນທີ່ດີທີ່ສຸດເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະດີໄດ້.

**ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າແນວໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3)**

**ການສຶກສາພຣະຄຳພີ**

**1. ເອເຟໂຊ 5:15-17**

<sup>15</sup>ເຫດສັນນັ້ນທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງລະວັງໃນການດຳເນີນຊີວິດໃຫ້ດີ ຢ່າໃຫ້ເໝືອນຄົນໄຮ້ປັນຍາ ແຕ່ໃຫ້ເໝືອນຄົນມີປັນຍາ. <sup>16</sup>ຈົ່ງສວຍເອົາໂອກາດ ເພາະວ່າທຸກວັນນີ້ເປັນຄາວຊົ່ວຮ້າຍ. <sup>17</sup>ເຫດສັນນັ້ນຢ່າເປັນຄົນໂງ່ ແຕ່ຈົ່ງເຂົ້າໃຈນຳພຣະທັຍຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າເປັນຢ່າງໃດ.

ແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນສຳລັບພວກເຮົາໃຫ້ມີຊີວິດອັນລ້ຳຄ່າ(ອຸດົມສົມບູນ). ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ “ຂະໂມຍມາກໍພຽງແຕ່ຈະລັກ, ຈະຂ້າ, ແລະທຳລາຍເທົ່ານັ້ນ. ຝ່າຍເຮົາໄດ້ມາເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຊີວິດ ແລະຈະໄດ້ຢ່າງຄົບບໍຣິບູນ.” (ເຍ 10:10). ພວກເຮົາມີປະສິບການໃນຄວາມຄົບບໍຣິບູນຂອງພຣະອົງ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາດຳລົງຊີວິດຕິດຕາມພຣະອົງໄປ.

ໃນເອເຟໂຊບົດທີ 5 ຂໍ້ 8 ອາຈານໂປໂລບັນທຶກໄວ້ວ່າ “ເພາະວ່າເມື່ອກ່ອນ, ທ່ານທັງຫຼາຍຢູ່ຝ່າຍຄວາມມືດ ແຕ່ ບັດນີ້ກໍຢູ່ຝ່າຍຄວາມສວ່າງໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈຶ່ງດຳເນີນຊີວິດເໝືອນຢູ່ຝ່າຍຄວາມສວ່າງແລ້ວ”. ໃນ ຂໍ້ 15, ໂປໂລ ໄດ້ຮິບຮ້ອນໃຫ້ພວກເຮົາທີ່ໄດ້ຖືກຮຽກເອີ້ນໃຫ້ອອກມາຈາກຄວາມມືດບໍ່ໃຫ້ດຳເນີນຊີວິດເໝືອນຄົນໂງ່ (ໄຮ້ສະຕິປັນ ຍາ), ແຕ່ໃຫ້ “ລະມັດລະວັງ” ໃນການປະພຶດປະຕິບັດ. ໝາຍຄວາມວ່າໃຫ້ພວກເຮົາດຳເນີນຊີວິດໂດຍສລາດ.

ສຳລັບທ່ານໂປໂລເອງ, ດຳເນີນຊີວິດໂດຍສລາດແມ່ນການເຂົ້າໃຈໃນການບໍລິຫານເວລາ. ພວກເຮົາສາມາດໃຊ້ ເວລາເຮັດໃນສິ່ງທີ່ດີ, ຫຼືໃຊ້ເວລາເຮັດໃນສິ່ງທີ່ອັບປໂຍດ(ທາງຊົ່ວ). ດ້ວຍເຫດວ່າຄວາມຊົ່ວແລະຄວາມບາບຢູ່ຮອບ ຕົວເຮົາທຸກເວລາ, ທາງເລືອກຂອງພວກເຮົາຍິ່ງເປັນການຮິບດ່ວນຕໍ່ການໃຊ້ເວລາ. ທ່ານໂປໂລບໍ່ຢາກໃຫ້ຜູ້ອ່ານຂອງ ເພິ່ນເປັນຄົນໂງ່, ແຕ່ກົງກັນຂ້າມ, ເພິ່ນຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈໃນພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ. “...ຮູ້ຈັກວ່າເຮັດ ສິ່ງໃດຈຶ່ງຈະເປັນທີ່ຊອບພຣະທັຍຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” (ຂໍ້ 10). ສຳລັບຜູ້ທີ່ສລາດ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ລົງທຶນໃຊ້ພັດທະນາ ແລະຄວາມພະຍາຍາມໃນສິ່ງທີ່ມີຄວາມໝາຍ(ສຳຄັນ)ອົງຕາມລາຍການຂອງພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ຜູ້ຄົນໂງ່ຈຳໄດ້ເສັງເວລາ ອັນລ້ຳຄ່າໃນການຈົດຈຳໃສ່ໃນສິ່ງທີ່ອານິດຈັງຈາງຫາຍຕລອດໄປເປັນນິດ.

ວິທີທາງທີ່ສລາດແມ່ນການເຂົ້າໃຈວ່າ “ແມ່ນຫຍັງຄືພຣະປະສົງຂອງອົງພຣະເຈົ້າ”? ທາງທີ່ແຈ່ມແຈ້ງທີ່ສຸດສູ່ ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງພຣະເຈົ້ານັ້ນແມ່ນຜ່ານທາງພຣະຄັມພີ. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາສຶກສາພຣະຄຳພຣະເຈົ້າເປັນ ປະຈຳແຕ່ລະວັນ ອ່ານ, ໄດ້ຍິນ, ສຶກສາ, ແລະ ນັ່ງພິຈາລະນາໂຕ່ຕອງ ພວກເຮົາຈະຄົ້ນພົບພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ. ພຣະຄັມພີບອກແຈ່ມແຈ້ງກ່ຽວກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບຄວາມລອດພົ້ນ ແລະນິສັຍໃຈຄໍຂອງພວກເຮົາ: ວິ ທິການດຳລົງຊີວິດ. ສະຖານທີ່ຈຳເພາະເຮົາຈະຢູ່ທີ່ໃດນັ້ນບໍ່ໄດ້ບັນທຶກຢູ່ໃນພຣະຄັມພີ. ແຕ່ພວກເຮົາຍັງສາມາດຄົ້ນ ພົບການຊົງນຳພາຂອງຊີວິດກ່ຽວກັບ ຕົວຢ່າງ: ການແຕ່ງງານ, ວຽກງານ, ຫຼືການສຶກສາເປັນຕົ້ນ. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາ ສຶກສາພຣະຄຳພຣະເຈົ້າ, ແລະມີຄວາມຮູ້ສຶກຕໍ່ການຊົງນຳຂອງພຣະອົງ, ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊົງສິນທະນາກັບພວກ ເຮົາ. ຫຼາຍຄັ້ງ, ພຣະອົງຊົງໃຊ້ສະຖານະການແລະຜູ້ຄົນທີ່ເຊື່ອໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ພວກເຮົາ, ແຕ່ຄຳແນະນຳເຫຼົ່ານັ້ນ ແມ່ນສອດຄ່ອງກັບພຣະຄຳຂອງພຣະອົງສເມີໄປ.

**ທ່ານຈະບັນລະຍາຍຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການດຳລົງຊີວິດແບບ ໂງ່ ແລະ ສລາດ ດ້ວຍວິທີໃດ?**

## 2. ເອເຟໂຊ 5:18

<sup>18</sup> ແລະຢ່າເມົາເຫລົ້າແວງ ຊຶ່ງພາໃຫ້ເສັງຄົນ ແຕ່ຈຶ່ງເຕັມດ້ວຍພຣະວິນຍານກໍດີກວ່າ.

ຫຼັງຈາກບອກພວກເຮົາໃນຂໍ້ 17 ໃຫ້ເຂົ້າໃຈໃນນ້ຳພຣະທັຍພຣະເຈົ້າ, ອາຈານໂປໂລໄດ້ໃຫ້ຄຳສັ່ງອັນແຈ່ມແຈ້ງ ສອງອັນກ່ຽວກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້:

1. ຢ່າເມົາເຫຼົ້າອະງຸ່ນ (ນ້ຳເຫຼົ້າ).
2. ຈຶ່ງເຕັມປຽມດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ຄຳສັ່ງສອງຢ່າງນີ້ແມ່ນຢູ່ຄົນລະມຸມໂລກ (ກົງຂ້າມກັນ), ແຕ່ວ່າທັງສອງແມ່ນກ່ຽວກັບ ແມ່ນໃຜ? ຫຼື ແມ່ນຫຍັງ? ທີ່ ພວກເຮົາຍອມປ່ອຍໃຫ້ມັນຄວບຄຸມພວກເຮົາ. ບັນຫາກ່ຽວກັບເຫຼົ້າອະງຸ່ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ກໍເໝືອນເຫຼົ້າແລະຢາເສບ ຕິດທຸກຊະນິດ ຄືມັນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເສັງສະຕິ. ເມື່ອນັ້ນພວກເຮົາຈະຂາດການຄວບຄຸມຕົນເອງ. ເມື່ອຜູ້ໃດຖືກຄວບ ຄຸມ, ຄົນຜູ້ນັ້ນຈະເສັງສະຕິ: ບໍ່ຮູ້ເມື່ອຄີງ, ກາລະເທສະ ແລະດຳເນີນຊີວິດເໝືອນຄົນໄຮ້ປັນຍາ (ຄົນໂງ່ຈ້າ).

ອາຈານໂປໂລບໍ່ໄດ້ເວົ້າເຖິງເຮືອງການເສບຕິດ, ເຖິງແມ່ນວ່າຂໍ້ຫ້າມນີ້ເປັນຈິງຕໍ່ການເສບຕິດນັ້ນກໍຕາມ. ຄົນສ່ວນ ຫຼາຍບໍ່ແມ່ນຄົນ “ຂີ້ເຫຼົ້າ”. ຄວາມຈິງແລ້ວພວກເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຕື່ມເຫຼົ້າເປັນມື້ຫຼືອາທິດແຕ່ລະຄັ້ງ. ແຕ່ບາງຄັ້ງພວກເພິ່ນໄດ້ ຕື່ມແລະໄດ້ເມົາກັບເພື່ອນຜູ້ແລງວັນສຸກ. ບັນຫາບໍ່ແມ່ນຄວາມຖີ່(ກິນເລື້ອຍປານໃດ)ແຕ່ແມ່ນໃຜຫຼືແມ່ນຫຍັງເປັນ

ຜູ້ຄວບຄຸມ? ແທນທີ່ພວກເຮົາຈະຖືກຄວບຄຸມໂດຍເຫຼົ່າ ຫຼື ຂອງເສບຕິດມືນເມົາຕ່າງໆ, ພວກເຮົາຄວນຈະຖືກຄວບຄຸມໂດຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງພຣະອົງ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເຄີຍ "ອອກຈາກການຄວບຄຸມ" ເລີຍ. ຄວາມຈິງແລ້ວ, ແມ່ນການກົງກັນຂ້າມເກີດຂຶ້ນ.

**ພຣະວິນຍານບໍ່ຮື້ສຸດຊົງມອບອຳນາດໃຫ້ພວກເຮົາສາມາດຄວບຄຸມຕົນເອງ.**

ໃນເມື່ອວັດຖຸມືນເມົາເປັນສິ່ງຄວບຄຸມ, ບຸກຄົນນັ້ນຈະຖືກນຳໄປສູ່ "ການດຳລົງຊີວິດແບບຊະຊາຍ". ແຕ່ກົງກັນຂ້າມ, ຈົ່ງພິຈາລະນາເບິ່ງຜົນປະໂຫຍດຂອງການດຳເນີນຊີວິດພາຍໃຕ້ຮິດອຳນາດແລະການຄວບຄຸມ ຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ຮື້ສຸດດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- "ຂໍພຣະເຈົ້າຊົງໂຜດປະທານຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ຊົງໂຜດໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຮື້ບູນດ້ວຍຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ ແລະຄວາມສຸກໃນຄວາມເຊື່ອ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ເຕັມລື້ນດ້ວຍຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ໂດຍຮິດເດດຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ຮື້ສຸດ" (ຣມ 15:13).
- "ຝ່າຍຜົນຂອງພຣະວິນຍານນັ້ນຄື ຄວາມຮັກ, ຄວາມຍິນດີ, ສັນຕິສຸກ, ຄວາມອິດກັ້ນໄວ້ນານ, ຄວາມປານີ, ຄວາມດີ, ຄວາມສັດຊື່, ຄວາມສຸພາບອ່ອນຫວານ, ແລະການຮູ້ຈັກບັງຄັບຕົນເອງ" (ຄລຕ 5:22-23).
- "ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງປະທານໃຈອັນຍ້ານກົວໃຫ້ແກ່ເຮົາ ແຕ່ໄດ້ຊົງປະທານໃຈອັນປະກອບດ້ວຍຮິດອຳນາດ, ຄວາມຮັກ, ແລະການບັງຄັບຕົນໃຫ້ແກ່ເຮົາ" (2 ຕມທ 1:7).

"ເຕັມໄປດ້ວຍ" ພຣະວິນຍານບໍ່ຮື້ສຸດ ແມ່ນການຖືກຄວບຄຸມແລະຖືກມອບອຳນາດໂດຍພຣະອົງ ແຕ່ນີ້ບໍ່ແມ່ນແຕ່ພຽງຄັ້ງດຽວ ແຕ່ແມ່ນການສືບຕໍ່ເນື່ອງການຍອມຈຳນົນແຕ່ລະວັນຕໍ່ພຣະວິນຍານບໍ່ຮື້ສຸດ. ເໝືອນດັ່ງອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງບອກຜູ້ຕິດຕາມພຣະອົງໃຫ້ປະຕິເສດຕົນເອງ, ແບກໄມ້ກາງແຂນທຸກວັນ, ແລະຕາມເຮົາມາ (ເບິ່ງ ລກ 9:23). ພວກເຮົາຕ້ອງຍອມຈຳນົນການຄວບຄຸມຊີວິດຂອງພວກເຮົາແຕ່ລະວັນໃຫ້ແກ່ພຣະວິນຍານບໍ່ຮື້ສຸດ: ພວກເຮົາຕ້ອງຕັດສິນໃຈວ່າຈະໃຫ້ໃຜຖືກໃຫ້ຫຍັງມີອິດທິພົນເໜືອຄວາມຄິດແລະການກະທຳຂອງພວກເຮົາ? ພຣະຄັມພິ ເອເຟໂຊ 5:18 ໄດ້ບອກຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ: "ແລະຢ່າເມົາເຫຼົ້າແວງ ຊຶ່ງພາໃຫ້ເສັຽຄົນ ແຕ່ຈຶ່ງເຕັມດ້ວຍພຣະວິນຍານກໍດີກວ່າ"

**ແມ່ນສິ່ງອື່ນໆສິ່ງໃດທີ່ມີອຳນາດຄວບຄຸມປະຊາຊົນພາຍໃນວັທນະທັມຂອງພວກເຮົາ?**

**3. ເອເຟໂຊ 5:19-21**

<sup>19</sup>ຈົ່ງສົນທະນາກັນດ້ວຍເພງສັຮເສີນ, ເພງນະມັສການ, ແລະເພງຍ້ອງຍໍສັຮເສີນຝ່າຍພຣະວິນຍານ ຄືຮ້ອງເພງ ແລະສັຮເສີນຈາກໃຈຂອງທ່ານທັງຫລາຍຖວາຍແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. <sup>20</sup>ຈົ່ງຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າຄື ພຣະບິດາສຳລັບສິ່ງສາຣະພັດສເມີ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ. <sup>21</sup>ເນື່ອງດ້ວຍເຈົ້າມີຄວາມຢາກເກງພຣະຄຣິດ ຈົ່ງຍອມຟັງເຊິ່ງກັນແລະກັນ.

ອາຈານໂປໂລເລີ້ມບົດທີ 5 ໂດຍການເນັ້ນໜັກໃນການດຳເນີນຊີວິດ. ແລ້ວເພິ່ນໄດ້ຮຽກເອີ້ນພວກເຮົາໃຫ້ດຳລົງຊີວິດ ກ້າວໜ້າໄປ ດ້ວຍສະຕິປັນຍາ (ເບິ່ງ ຂໍ້ 15). ພວກເຮົາສາມາດເຮັດດັ່ງນັ້ນໂດຍການເຕັມປຸ່ມດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍ່ຮື້ສຸດ (ເບິ່ງ ຂໍ້ 18). ໃນຂໍ້ 19-21, ໂປໂລໄດ້ບັນຍາຍວິທີການທີ່ພຣະວິນຍານບໍ່ຮື້ສຸດຊົງມີຮິດອຳນາດແລະອິດທິພົນຕໍ່ຊີວິດຂອງຜູ້ຄົນທີ່ມີຄວາມເຊື່ອ ດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- **ວາຈາຂອງພວກເຮົາ.** ເມື່ອເວົ້າເຖິງເຫຼົ່າຢາຫຼືຂອງມືນເມົາ, ໝູ່ເພື່ອນມິດສະຫາຍມັກມີອິດທິພົນເໜືອກັນແລະກັນ: "ພຽງຈອກດຽວເນາະເພື່ອນ". ຖ້າເຮົາມີສະຫາຍທີ່ໃຫ້ກຳລັງໃຈແບບນັ້ນ ແມ້ກະທັ້ງຜູ້ທີ່ຕິດງອມແງມກໍຕາມ ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງເປັນຄົນສລາດຮູ້ຈັກເລືອກທີ່ຈະຄົບກັບຄົນປະເພດໃດເພື່ອຫຼີກເວັ້ນສິ່ງນັ້ນ.

- **ນິສັຍໃຈຄໍຂອງພວກເຮົາ.** ພວກເຮົາສົມຄວນຈະຂອບພຣະຄຸນ (1) "ຕລອດໄປ" ແລະ (2) "ສໍາລັບທຸກຢ່າງ". ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາເຕີບໃຫຍ່ໃນພຣະຄຣິດ, ຈຶ່ງປ່ອຍໃຫ້ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງຊົງນໍາພາພວກເຮົາ, ພວກເຮົາມອງເຫັນຊີວິດຈາກມຸມມອງຂອງພຣະອົງ. ພວກເຮົາມີເຫດຜົນມະຫາສານທີ່ຈະຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງ! "ຈຶ່ງຂອບພຣະຄຸນໃນທຸກສິ່ງ" (1 ທຊນ 5:18) ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາກໍາລັງປະເຊີນກັບບັນຫາແລະຄວາມຫຍຸ້ງຍາກລໍາບາກກໍຕາມ. ການຂອບພຣະຄຸນພາໃຫ້ພວກເຮົາເອົາຂະນະຄວາມຮູ້ສຶກ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ອາດຈະພາໃຫ້ພວກເຮົາມຸ່ງໄປສູ່ການຕົ້ມເຫຼົ້າຫຼືຢາເສບຕິດມືນເມົາຕ່າງໆ.
- **ການປະຕິບັດຂອງພວກເຮົາ.** ພວກເຮົາສົມຄວນຕ້ອງມີຄວາມສັມພັນຕໍ່ກັນແລະກັນດ້ວຍທັສະນະຄະຕິທີ່ຍອມແພ້ (ຫຼືເສັງປຽບ). ຊາວຄຣິສຕຽນທັງຫຼາຍສົມຄວນປະຕິບັດການຍອມຈໍານິນ. ແຕ່ເຮົາໝົດທຸກຄົນຮູ້ດີວ່ານີ້ມັນສາມາດດຶງດູດໃຫ້ວາງເງື່ອນໄຂໃນການກະທໍາຂອງພວກເຮົາຕາມການກະທໍາຂອງຄົນອື່ນ. ມັນເປັນການງ່າຍທີ່ພວກເຮົາຈະເວົ້າວ່າ: "ຂ້ອຍຈະຍອມຖ້າຫາກລາວຍອມກ່ອນ" ຫຼື "ຂ້ອຍຈະເສັງສລະຖ້າຫາກລາວເສັງສລະກ່ອນ". ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາຖືກເອີ້ນໃຫ້ແຍກ "ສິດທິ" ຂອງພວກເຮົາເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຕໍ່ຄົນອື່ນ.

ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຄິດວ່າການຍອມຈໍານິນແມ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ພວກເຮົາ, ການຍອມຈໍານິນນີ້ເອງແມ່ນສິ່ງທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ເຮັດສໍາລັບພວກເຮົາ (ເບິ່ງ ຟລປ 2:5-11). ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການກະທໍາຂອງຄົນອື່ນ ພ້ອມທັງບໍ່ໄດ້ຄວບຄຸມການກະທໍາຂອງພວກເຮົາ. ແຕ່ພວກເຮົາມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການກະທໍາຂອງຕົນເອງ ແລະພວກເຮົາມີການຄວບຄຸມໃນການເຮັດການປະຕິບັດຂອງຕົນເອງ. ພວກເຮົາສາມາດຍ່າງບາດກ້າວແລກດ້ວຍການເຊື່ອຟັງພຣະຄຣິດ ໂດຍການຍອມຈໍານິນການຄວບຄຸມຊີວິດຂອງພວກເຮົາ ຕໍ່ອົງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

**ໃນທາງໃດທີ່ວິຖີຊີວິດແຫ່ງຄວາມຂອບພຣະຄຸນ ໄດ້ຊ່ວຍພວກເຮົາໃນຄວາມສັມພັນກັບຄົນອື່ນ?**

### ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ

ດໍາເນີນຊີວິດພາຍໃຕ້ພຣະອໍານາດແລະທິດທາງຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດແມ່ນດີກວ່າທຸກສິ່ງ ທີ່ພວກເຮົາສາມາດຜັນຫາເພື່ອຕົນເອງ. ທ່ານຈະນໍາເອົາຄວາມຈິງນີ້ໄປໃຊ້ດ້ວຍວິທີໃດໃນອາທິດນີ້?

- **ສາລະພາບ.** ຈຶ່ງທູນຂໍຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ພຣະອົງຊົງເປີດເຜີຍແກ່ທ່ານສິ່ງທີ່ກັກຊີວິດຂອງທ່ານໃຫ້ເປັນຊະເລີຍ. ຈຶ່ງລະມັດລະວັງໃນສິ່ງທີ່ມັນເຮັດໃຫ້ທ່ານເພິ່ງພໍໃຈຊົ່ວຄາວ. ສາລະພາບສິ່ງເສບຕິດທີ່ທ່ານເປັນທາດຂອງມັນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະທູນຂໍຕໍ່ພຣະອົງໃຫ້ຊົງປົດປ່ອຍທ່ານໃຫ້ເປັນອິສະຣະອອກຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ.
- **ຄົ້ນພົບ.** ຖ້າຫາກທ່ານຕ້ອງການທິດທາງຈໍາເພາະເຈາະຈົງໃນຊີວິດຂອງທ່ານ, ຈຶ່ງສແວງຫາການຄົ້ນພົບພຣະປະສົງຂອງອົງພຣະເຈົ້າ. ຈຶ່ງຕັ້ງໃຈໃຊ້ເວລາແຕ່ລະວັນອ່ານພຣະຄໍາພີເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈແຜນການຂອງພຣະອົງສໍາລັບຊີວິດຂອງທ່ານ. ຈຶ່ງອະທິຖານແລະຊອກຫາຄໍາແນະນໍາຂອງຄົນອື່ນເຊັ່ນດຽວກັນ.
- **ເພິ່ງພາອາສັຍຄົນອື່ນ.** ຈຶ່ງຢູ່ທ່າມກາງ(ອ້ອມຮອບ)ດ້ວຍຄົນອື່ນທີ່ຈະຊ່ວຍທ່ານດໍາເນີນຊີວິດກັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຈຶ່ງສອບຖາມເຂົາເຈົ້າໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ແລະ ຂໍການໃຫ້ກໍາລັງໃຈແກ່ທ່ານ.

ມີຫຼາຍວິທີທາງໃນການດໍາເນີນຊີວິດດ້ວຍການປະຈົນພັຍ. ບາງວິທີຕ້ອງຕໍ່ສູ້ດ້ວຍພັຍອັນຕະລາຍແລະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດ. ພຣະເຈົ້າຊົງມີວິທີທາງທີ່ດີກວ່າ, ເສັ້ນທາງຂອງການປະຈົນພັຍທີ່ຊົງຖືກນໍາພາໂດຍອົງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ.

**ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ [www.lsb.org](http://www.lsb.org) ໂດຍ SSK**